

Megemlékezés ft. Balogh Elemér sírjánál – 2026.10.25. 15:00

Köszöntés: „Uram, kegyelmed betölti a földet. Taníts engem rendelkezéseidre (Zsolt 119,64)!” Ámen.

Kezdő ének: 152. dicséret: „Szent Isten noha néked...”

Textus: Jelenések könyve 1. rész 1-2a. versei: *„János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek: Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónja előtt vannak, és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszületett a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme...”*

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, tisztelt emlékező testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Százhatvan esztendő – mit jelent ez a szám az örökkévalóság távlatából? Egy ember megszületik, szolgál, tanúskodik, majd elköltözik ebből a világból. Munkájának nyomai azonban tovább élnek az emberek emlékezetében, a gyülekezetek történetében és az egyház életében. Egy sír mellett megállva nemcsak azt kérdezzük: ki volt az, akire emlékezünk, hanem azt is: **Ki az az Úr, Akinek a szolgálatában állt?** Balogh Elemér születésének 160. évfordulóján ezzel a kérdéssel állunk meg sírjánál. Nem csupán a múltat idézzük, hanem a múlt bizonyosságtételén keresztül Isten mai üzenetét keressük. János apostol hét kis-ázsiai gyülekezetnek küldi köszöntését. Balogh Elemér szolgálata Pozsonyhoz és hét további helyhez, városrészhez, közösséghez kapcsolódott: Récséhez, Ligetfaluhoz, Pozsonyhidegkúthoz, Károlyfaluhoz, Váraljához, Védcsölöphöz és Bécshez. **János Kis-Ázsiája és Balogh Elemér Európája.** Két különböző kor, két különböző földrajzi világ, de ugyanaz az evangélium, ugyanaz a Krisztus, ugyanaz a szolgálat. Mit üzen nekünk ezen a napon az apostoli köszöntés? Három fontos igazságot emeljünk ki. 1. János így kezdi levelét: „Kegyelem nektek és békesség...” Milyen különös, hogy a Jelenések könyvének elején nem félelem, hanem kegyelem és békesség áll! A keresztyén üzenet első szava a kegyelem. Annak megvallása, hogy Isten irgalmas, könyörülő és szerető Isten. Nem azért tartozunk hozzá, mert méltók vagyunk rá, hanem azért, mert ő lehajolt hozzánk

Jézus Krisztusban. **A kegyelem azt jelenti: Isten nem mond le rólunk.** A békesség pedig több, mint a nyugalom vagy a háborúság hiánya. Az Istentől kapott békesség a nehézségek és a veszteségek között is megtarthat bennünket. A sír mellett állva különös súlya van ennek a két szónak. Szembesülünk az emberi élet végességével, mégis Istenre tekintünk, Akitől a kegyelem és a békesség érkezik. János így vall Istenről: Ő az, „aki van, és aki volt, és aki eljövendő.” Aki **volt**: Ő a múlt Istene. Ő vezette és oltalmazta népét, erőt adott a szolgálathoz, és megtartotta azokat, akik benne bíztak. Balogh Elemér életére és szolgálatára emlékezve hálát adunk mindazért, amit Isten rajta keresztül végzett. Aki **van**: Ő a jelen Istene. Nem csupán elődeink Istene, Akiről régi könyvek és megsárgult fényképek beszélnek. Ő ma is élő Isten. Aki egykor vezetett, ma is vezethet; Aki erőt adott a korábbi nemzedékeknek, ma is erőt adhat nekünk. Aki **eljövendő**: Ő a jövő Istene. Nem tudjuk, mit hoz a holnap, de tudjuk, hogy a jövő sem esik kívül az ő hatalmán. Ő az, aki ígérete szerint velünk marad a világ végezetéig. Testvéreim, ez hitünk egyik legmélyebb vigasztalása: **múltunk Isten kezében van, jelenünk az Ő kegyelméből él, jövőnk pedig az Ő ígéretére épül.** 2. János apostol hét különböző gyülekezetnek ír Kis-Ázsiában. Mindegyiknek megvolt a maga története, küzdelme, öröme és gyengesége. Balogh Elemér szolgálata is különböző közösségekhez vezetett. Más helyek, más emberek, mégis ugyanannak az evangéliumnak a szolgálatában. A hét gyülekezet a Jelenések könyvében az egyház teljességére is emlékeztet bennünket. A közösségek különbözhetnek egymástól, de ugyanahhoz az Úrhoz tartoznak. A kegyelem ugyanaz, Krisztus ugyanaz, a szolgálatra szóló elhívás ugyanaz. Az Igében a mennyei lények Isten trónja előtt állnak. Ez a kép a szolgálat lényegét is megmutatja: **megállni Isten előtt, hogy helyt tudjunk állni az emberek között.** Figyelni az Ő ígéjére, hűségessé maradni akkor is, amikor nehéz, és szolgálni akkor is, amikor munkánk eredménye nem látszik azonnal. Egy lelkes, egy igehirdető életének igazi mércéje nem pusztán az, hogy hányan ismerték a nevét, hanem az, hogy

kinek a nevében szolt, és kit szolgált. Egy régi portré, egy emléktábla vagy egy sírkő megőrizheti az ember emlékét. A keresztyén emlékezés azonban ennél többre hív: ne csak arra figyeljünk, ki állt egykor az úrasztala előtt, hanem arra is, hogy **milyen Úr előtt állt, és kinek a dicsőségére szolgált**. A múlt öröksége nem csupán megőrzendő emlék, hanem továbbadandó felelősség. Ezért a kérdés nemcsak az, hogy mit tett Balogh Elemér a maga idejében, hanem az is: mi mit teszünk a mi időnkben azért az evangéliumért, amely őt is szolgálatra hívta? **3.**

Az apostoli köszöntés végül Jézus Krisztusra irányítja tekintetünket. Három címmel nevezi meg őt: a hű tanú, az elsőszülött a halottak közül és a föld királyainak fejedelme. Jézus Krisztus **a hű tanú**. Nemcsak beszélt Isten szeretetéről, hanem életével, halálával és feltámadásával tanúskodott róla. Hűséges maradt akkor is, amikor elutasították, és amikor a keresztre szegezték. A keresztyén szolgálat ebből a tanúságtételből él. Nem a magunk nagyságát hirdetjük, hanem Krisztus szeretetét. Balogh Elemér szolgálatára emlékezve ezért az a legfontosabb kérdés: hogyan mutatott túl önmagán arra az Úrra, Akihez tartozott? Jézus Krisztus **az elsőszülött a halottak közül**. A sír mellett különös erővel szól ez a kijelentés. A földi élet véget ér, az emberi szó elcsendesedik. De a keresztyén hit középpontjában nem a halál, hanem a feltámadott Krisztus áll. Jézus meghalt, de feltámadt. Ő nem csupán emlék, nem csupán egykori tanításának hatása, hanem élő Úr. Feltámadása hirdeti, hogy a halálé nem az utolsó szó. Ezért emlékezhetünk hálával, gyászolhatunk reménységgel, és bízhatjuk életünket, halálunkat Isten irgalmára. A sír és a veszteség valóságos, de a feltámadott Krisztus fényében a sír nem a reménytelenség végállomása. Végül Jézus Krisztus **a föld királyainak fejedelme**. Minden földi hatalom és minden korszak fölött áll. Birodalmak emelkednek és buknak, társadalmak változnak, nemzedékek jönnek és mennek. Krisztus uralma azonban nem kötődik egyetlen korszakhoz. Balogh Elemér nem azért fontos számunkra, mert halhatatlan lett volna, hanem azért emlékezünk rá, mert ő is egy nála nagyobb Úr szolgálatában

állt. **A szolgáló ember élete véges, de az Úr él. A tanú elhallgat, de a bizonyágtétel továbbadható. A szolgálat ideje lejár, de az evangélium nem jár le.** Kedves Testvéreim! Ma Balogh Elemér sírjánál állunk, de az ige nem engedi, hogy csak a sírt lássuk. Kegyelem és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő. Hét gyülekezet, hét közösség, és ugyanaz az Úr, aki minden korban elhívja és megtartja népét. Jézus Krisztus, a hű tanú, a feltámadott Úr, a föld királyainak Fejedelme. Amikor elindulunk innen, vigyük magunkkal ezt a hármass bizonyágot: **A múltért adjunk hálát. A jelenben maradjunk hűségesek. A jövőt bízzuk Istenre.** És ha egyszer rólunk is megemlékeznek majd, ne csupán azt kérdezzék, meddig éltünk, mit értünk el, milyen nyomot hagytunk magunk után. Hanem azt is: kinek a kegyelméből éltünk, kinek a békességét hordoztuk, és kiről tettünk bizonyágot? Mert végül nem az a legfontosabb, hogy meddig maradtunk meg az emberek emlékezetében, hanem hogy életünkben és halálunkban egyaránt Krisztuséi vagyunk-e. Ő az, aki volt. Ő az, aki van. Ő az, aki eljövendő. Ámen.

Imádság: Urunk, mennyei Édesatyánk, hálát adunk Neked Balogh Elemér életéért és hűséges szolgálataért. Köszönjük, hogy rajta keresztül is hirdetteted evangéliumodat, és gyülekezeteket építettél. Kegyelmeddel őrizd meg emlékét szívünkben, és taníts bennünket is hűségesen szolgálni Téged. Légy velünk, aki voltál, aki vagy, és aki eljövendő! Ajándékozz nekünk békességet a jelenben, reménységet a jövőre, és hitet minden élethelyzetben. Erősítsd gyülekezeteinket, hogy Krisztus szeretetének hűséges tanúi lehessünk. Vigasztalj bennünket a feltámadás reménységével, mert Jézus Krisztus legyőzte a halált. Tiéd a dicsőség, a hálaadás és a magasztalás mindörökké. Ámen.

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába, akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata (Kol 1,13-14).” Ámen.

Záró ének: 398. dicséret: „Úr lesz a Jézus mindenütt...”